பாரதிதாசனின்
பண்புகள்

நா. இராசவேல்

பாரதிதாசனின் பண்புகள்!

நா. இராசவேல்

'சூழ்நிலை' வெளியீடு
9, குருவப்ப செட்டி தோட்டம் சந்து,
சென்னை-21

முதற்பதிப்பு: 1951

உரிமைகள்
ஆசிரியர்க்கே

★

படித்தின்புறுக!

"தரையோ, தானறிந்தது
பிறர்க்குச் சாற்றும்
அருமை மக்களால்
பெருமை பெற்றது"

எனும் புரட்சிக் கவிஞரின் கூற்றினை, இந்நூல் வழியாக நா. இராசவேல் மெய்ப்பிக்கிறார்; படித்து இன்புறுக!

— வெளியிடுவோர்.

விலை 3 அணா

பொன்னி அச்சகம்,
சென்னை–21.

வரவேற்கின்றேன் !

'பாரதிதாசனின் பண்புகள்' என்னும் இச்சிறு நூல் அளவில் சிறியதெனினும் விளக்கம் மிகுந்தது. கவியரசரின் புலமையைத் தமிழ்நாட்டுப் பெருமக்கள் அனைவரும் 'ஒப்புயர்வற்றது' என ஏற்றிப் போற்றுவதை நாம் அறிவோம்! அவர்தம் கவிதை வெள்ளத்தில் திளைத்தெழும் '*இனிய அனுபவம்*' நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அரிய வாய்ப்பு! இந்நிலையில் புரட்சிக்கவிஞரின் பண்புகள் இவை எனக் காட்டும் வகையில் நண்பர் **நா. இராசவேல்** வரைந்துள்ள இச்சித்திரம் கவியரசரின் நினைவு நம் உள்ளத்தில் '*முழு வடிவம்*' பெற உதவுகிறது. நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ள இச்சுவடி நல்ல வரவேற்புப் பெறுமென நம்புகிறேன்; விரும்புகிறேன்.

முருகு—சுப்பிரமணியன்
சென்னை, 6-12-51

பாரதிதாசனின் பண்புகள்

புதுவை, மாதாகோயில் தெருவில் பன்னிரண்டு ரூபாய் வாடகையில் சிறு வீடு; தெரு நடையில் அறையொன்று. அதன் கதவிலும், உள் சுவரிலும் பல இடங்களில்—பற்பல கோணங்களில்—எழுதப்பட்டு, இல்லை—கிறுக்கப்பட்டிருக்கும், "ராஜவேல் அண்ணன்" என்று!

அவ் அறைதான் என் அலுவலகம். வாத்தியார் எழுதும் கவிதைகளைப் பெயர்த்தெழுதுவது என் 'பிரதான' வேலை!

முதல் முறையாக என்னைப் பார்ப்பவர்களில் ஒரு சிலர், வாத்தியாரைக் கேட்பதுண்டு, "தம்பி, யார்... உங்க பிள்ளையா?" என்று.

புன்சிரிப்புடன் பதில் சொல்வார், "இல்லை... எனக்கு ரொம்ப வேண்டியவன்... இங்குதான் இருக்கிறான்... இதோ... பண்ணுருட்டி... சொந்த வூர்" என்று.

அறிமுகஞ் செய்கையில், பெயரைக் குறிப் பிட நேர்ந்தால் 'ராஜவேல்' என்பாரே தவிர, என்னையழைப்பது அப்படியல்ல. பெரும்பாலும், "இவனே" என்றுதான் கூப்பிடுவார்.

இது, 1936-ல் மட்டுமல்ல—இப்பொழுதும் அப்படித்தான்! பலபேர் மத்தியில் "இவனே" என்றால், "ஏன்?" என்பவன் நான்தான்.

★

'கவி காளமேகம்' படமெடுக்கப்பட்டது 1939-ல். சென்னை அடையாற்றில் படப் பிடிப்பு. பெண்களில் பெரும் பாத்திரம் 'தாசி மோகனா.' இதையேற்று நடித்தவர் எஸ். பி. எல். தன லட்சுமி. அவருக்குள்ள பல பாடல்களில் 'இராக மாலிகா'வும் ஒன்று. காதற்சுவையுள்ள எண் சீர்விருத்தம் அது. நம் புலவர் ஆக்கியது.

ஒத்திகைக்குப் பின்னொரு நாள், தனலட்சுமி யின் முறையீடு கீழ் வருமாறு :—

" அண்ணா... விருத்தம் சிறிது சிக்கலாயுள் ளது ; பாடும்போது..."

புலவர், "எங்கே உன் பாடத்தைக் கொடு" என்று வாங்கி, ஒருமுறை அவ்விருத்தத்தைப் பார்வையிட்டார். அண்டையில் 'சாதிக்காய்ப் பெட்டிகள்' அடுக்கப்பட்டிருந்தன. நின்றபடியே, பெட்டி மேல் வைத்து எழுதினார். விநாடியில் பாடத்தைத் திருப்பித் தந்து, "வேறொன்று எழுதியிருக்கிறேன், இதையும் பாடிப் பார்!" என்று கூறிக்கொண்டே சென்றுவிட்டார்.

இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டவர்கள் டி. என். இராமன், பி. எஸ். செட்டியார் உட்பட அநேகர்.

பழைய விருத்தத்தின் கருத்து சிறிதும் மாறாது, எளிய நடையினும் எளிய நடையில், புதிய எண்சீர்விருத்தம்! அப்பொழுதே பாடப் பட்டது. பாடியவர் மகிழ்ந்தது விந்தையல்ல; புலவரின் புலமையைப் போற்றாதார் அங்கொரு வர் இல்லை!

புலவர்க்குத் தமது துணைவியைக் காட்டிலும்—புதல்விகள் மூவரைக் காட்டிலும்—புதல்வன் 'கோபதி' (மன்னர் மன்னன்)யிடந்தான் மிகுந்த 'பாசம்'. 'ஒரே மகன்' என்ற காரணம் போலும்!

'காளமேகம்' படமெடுப்பின்போது, நாளொன்றில் நிகழ்ந்தது உதாரணத்திற் கொன்று...

'ஈஸ்வர் பாக்' என்ற கட்டிடத்தின் முகப்பில் பெரியதோர் அறை. பட உற்பத்திக் காரியாலயம் அது. அதையொட்டியதோர் உள் அறை. அங்கிருந்து, 'இவனே' என்றொலி கேட்டு, அலுவலகப் பொறுப்பாளன் நான், விரைந்து அண்டினேன். ஒரு நிலையில் நிற்காமல், "தம்பியை......ஏண்டா இவனே......பாருடா அவனை..." என்றெல்லாம் கோர்வையின்றிக் கூறினார் கவிஞர். அவரது முகத்தில் வியர்வைத் துளிகள்; சொல்லில் சிறு தடுமாற்றம். நானும் குழம்பினேன்.

படுத்துள்ள தம்பியின் மார்பையும், நெற்றியையும் தொட்டுப் பார்த்துக்கொண்டே, "தம்

பிக்கொன்றுமில்லை; சிறு காய்ச்சல்தான்...இதோ வர்ரேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டே உட்புறம் ஓடினேன்.

'அமிர்தாஞ்சனத்'துடன் திரும்பினேன்; தடவினேன். அடுத்து, காப்பியைக் கொண்டு வந்தேன்; அருந்தவைத்தேன்.

ஐந்து நிமிடங்களில் தம்பி, தன்னை எதிர்த்து வந்த இருமலைக் கனைப்பால் தாக்கியவாறு எழுந் தமர்ந்தான். உடலெல்லாம் வியர்த்தது. அப் பொழுதுதான், புலவரின் முகம் மாறியது; சுருட்டொன்றும் வாயினில் ஏறியது!

★

தமது மனைவி, மக்களிடத்தில் என்பதல்ல; பொதுவில் எவரிடத்தும் உள்ளன்புடையவர்; பேரன்புடையவர்.

ஆசிரியராக இருந்தவரை, வெளியூர் சென்றால் ஓரிரு நாட்களிலேயே திரும்பவேண்டியவர். வினாடியும் வீணாக்காது, நண்பர்கள் பலரையும் ஒரே நாளில் காண்பார். 'தம்மைப் பிறர் வந்து

காணவேண்டும்' என்ற 'தலைவர் மனப்பான்மை' அவரிடம் காண்பதரிது. உதாரணத்திற்கொன்று:

சென்னைக்கொரு சமயம் வந்திருந்தபோது, பல்லாவரம் புறப்பட்டோம். 'ரயிலடி'யை விட்டு நடந்தோம். ஏறத்தாழ இரண்டு மைலுக்கு மேலும் சென்ற பிறகு—இடையில் ஒரு சிலர் வழி காட்டி விவரம் கூறிய பிறகு—ஒற்றையடிப் பாதையோரம் ஒதுங்கிய 'கூரை வீடு' ஒன்றைக் கண்டோம். காணவேண்டிய தமது முன்னாள் மாணவரையும் கண்டார், ஆசிரியர். பயணத் தொல்லையையும் மறந்தார். நலங்கேட்டு உரையாடினர். சிறு தொகையை 'வைத்துக்கொள்' என்று தவித் திரும்பினர். வழியெல்லாம் அம் மாணவர்பற்றி, அவரது குடும்பம்பற்றிக் கூறி வந்தார்; கேட்டு வந்தேன்.

மேலும், எளியவர்க்கிரங்கும் இயல்பினுக்கொன்று:

ஊரில், வீட்டுக் குறட்டின் படிக்கட்டில் 'கைலி' உடையுடன், சுருட்டுப் புகையுடன் அமர்ந்திருப்பார். தெருவே செல்லும் ஒருவர்—

வாத்தியார் வீட்டையும் கடந்து சென்றவர்—திடீரெனத் திரும்புவார்.

வாத்தியார் எதிரில், தூண் ஒன்றின் துணையில் நின்று, தலையைச் சொரிந்துகொண்டே சொல்வார், "ஒரு பத்து ரூபா வேணும்...... நாலாந் தேதி சம்பளம் வாங்கியதும்..." என்று.

தரையை அல்லது தெரு வெளியை உற்றுப் பார்த்து, புகையை ஒருமுறை விட்டுக் கேட்பார் வாத்தியார், "பத்து ரூபாயா?" என்று.

"ஆமாம்" என்பார் வந்தவர்.

"ஹூம்" என்ற மூச்சுடன் கூறுவார் கவிஞர், "பழநியம்மா,...அவன் கிட்டே ஒரு பத்து ரூபா கொடுத்தனுப்பு" என்று.

பின் நிற்கும் நான், அம்மா (கவிஞரின் துணைவியார்) விடம் செல்வேன். அம்மா மெதுவாக என்னிடம், "எதற்கு?" என்பார்கள்.

நான்—"எவருக்கோ கொடுப்பதற்கு!"

தேதி அநேகமாக 28, 29 ஆக இருக்கும். நாட்டில் எங்கும் "பொது நெருக்கடி" உலவும் பருவம். வாத்தியார், தமது சம்பளத் தொகையை

'அம்மா'விடம் தந்ததுபோல் தந்து, உடனுக்குடன் ஐந்து, பத்தாக வாங்கித் தீர்த்துவிட்ட பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, அம்மா என் செய்வது? என்ன சொல்வது?

யாருக்கோ, எதற்கோ, எந்தக் கடன் தீர்க்கவோ, பதுக்கி அல்லது சேமித்து வைத்திருந்த தொகையையோ, எதையோ எப்படியோ தந்தாக வேண்டும். தருவார்கள். 'நிலைமை' முழுதும் அறிந்துள்ள 'இரண்டாங்கெட்டான்' நானும் வாங்கி வருவேன். வந்தவரும் வாங்கிச் செல்வார்.

★

திடீரெனக் கேட்பவர்க்குத் தடையின்றித் தருவது மட்டுமல்ல; கேட்பதும் அவ்வாறே!

"சென்னைக்குப் போகவேண்டும், பணம் இருக்கா?" புலவரின் பொது அறிக்கை இது; அதுவும் மாலை ஆறு மணிக்குமேல்.

மெய்யாகவே கையில் இல்லாதிருந்தால் "இல்லை" என்பார்கள் அம்மா.

“சுத்தமா, கொஞ்சங்கூட இல்லையா?” என்பார் மறுபடியும்.

“செம்பாலடித்த காசு...?” என்ற பதில், நகைச் சுவையோடு.

“பாப்பா... தம்பி... உங்ககிட்டக் கூடவா?” என்ற வேண்டுகோள், அடுத்தபடி!

“எங்க கிட்டே ஏதாம்?”

“நம்மையே கேழ்க்கிருரப்பா இவரு!”

என்றெல்லாம் மறு மொழிகள் படர்க்கையில்.

அம்மாவுக்குச் சிரிப்பு; வாத்தியாருக்குந் தான். ஆனல், சுருட்டுப் புகையால் மறைத்துக் கொள்வார்.

“சரி... எனக்கென்ன?... என்னென்னமோ கேட்டீங்களே... அதெல்லாம் மெட்ராசிலே...” என்று புலவரின் முறையீடு புரட்சியாக மாறும்.

“உ... ஊம்... அப்படின்ன சரி...” என்று சொல்லிக் குதித்தோடுவர் மக்கள். சேர்த்து வைத்தது, மறைத்து வைத்தது எல்லாவற்றையும் சல்லி விடாது கொண்டுவந்து ஒப்படைப்பார்.

அதோடு, தத்தம் தேவைகளைக் குறித்து 'ஜாபிதா'வும் தருவர்.

தேவையை மதிப்பிட்டால் பத்துப் பதினைந்து ரூபாய்க்கு மேலிருக்கும். தொகையைக் கணக்கிட்டால் நாலைந்துக்குள்ளிருக்கும். மொத்தத்தில் பயணத்திற்குப் போதாது பணம்! என் செய்வார் புலவர்?

சிறிது நேரம் அமைதியாக உலவுவார். திடீரென 'மேஜை' யண்டை வந்து நின்றபடியே சீட்டொன்று எழுதுவார். 'இவனே' என்றென்னிடம் தந்து 'வாங்கி வா' என்பார்.

சிறிதும் தாமதியேன்; தயங்கேன். விரைந்து செல்வேன். வெளியில் வந்த பிறகே சீட்டின் 'தகவல்' உணர்வேன். வேறொன்றுமில்லை— நண்பர் ஒருவருக்கு எழுதியிருப்பார் 'கடன்' கேட்டு! குறித்த நபரும் தவறாது தருவார். சென்னைப் பயணமும் தொடங்கி நிகழும்.

ஆனால், கடன் தந்த 'பத்தை'யும், கைச் சீட்டு மூலம் கடன் வாங்கிய 'இருபத்தைந்தை' யும், என் போன்று அடுத்துள்ளவர்தாம் நினைவு படுத்தவேண்டும். அவ்வளவு மறதி அவருக்கு!

ஒரு சில சமயங்களில், தம்மிடம் பணம் இருப்பதாகவே எண்ணிக்கொண்டு பயணப்பட்டு விடுவார்; 'பஸ், ட்ராம்' முதலான வற்றிலும் அமர்ந்துவிடுவார். நடுப்பாதையில், உடன் செல் பவர் தாம் குறிப்பறிந்து 'குட்டை' மறைக்க வேண்டும்!

★

நம் புலவர், வெறும் புலமை மட்டும் நிறைந்து, ஏட்டோடு, எழுத்தோடு நில்லாதவர்; செயலாற்ற வல்லவருங்கூட. கொடுமையைக் காண மறுப்பவர் மட்டுமல்ல; கண்டபோதே கண்டிப்பவர். எப்படி ?...

தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட வாத்தியார் 'வாடகை' வீட்டின் மாடியில் எனக்குப் படுக்கை நள்ளிரவு...

திடீரென, "பளார், பளார்!" என்ற முழக்கம் என்னை எழுப்பியது. விழித்தெழுந்து துடித்து நின்று வெளியில் நோக்கினேன். நடுத் தெருவில் இருவர் மத்தியில் வாத்தியார் நிற்கிறார். விரைந்தோடி வந்தேன். அதற்குள் இருவரில்

ஒருவரை மேலும் அறைகிருர். அண்டினேன். என்னைப்போலவே விழித்துக் கொண்ட அக்கம் பக்கத்தோர் கூடினர். "என்னங்க, வாத்தியார்?" என்றனர்.

"திருட்டு ராஸ்கல் இவன்! நான் பார்த்துக் கொண்டேதான் இருந்தேன். இவன் மெதுவாக வந்தான்; படுப்பதற்கு இடம் பார்ப்பதுபோல் நடித்தான்; இவரது பக்கம் படுத்தான்; நானும் கவனித்தேன். மிகவும் நெருங்கி, மெள்ள அவரது வேட்டி முனையின் 'முடிச்சி'யை அவிழ்த்தான்; இவரும் விழித்தார். ஓடியவனை நானும் பிடித்துக் கொண்டேன்!... ஏண்டா? என்ன சொல்றே" என்று இறுதியில் ஓர் அறை தருவதற்குள், கள்வன் கைகூப்பி மன்னிப்புக் கோரினன். வாத்தியார் அவனை விட்டாலும் கூடியவர் விடவில்லை; கைப்பற்றிக்கொண்டனர்.

இது மட்டுமல்ல—எதிர்பாராது சட்டத்திற்கும் மீறிய துணிவு கொள்வார் புலவர்.

கவிகாளமேகம் கதை, வசனம், பாடல் மூன்றையும் ஆக்கித்தந்தவர் கவிஞர்தாம். பி.எஸ். செட்டியார், நம் புலவரிடத்தில் பற்றுடையவர்.

இத்தொடர்பில் பாடுபட்டுழைத்தவர். எனவே இவரது விருப்பப்படி, "வசனம், பாடல்—பாரதிதாசன்" என்றும், "கதை — பி. எஸ். செட்டியார்" என்றும் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ள இசைந்தார் புலவர். ஆனால், நாளடைவில் "கதை, வசனம் — பி. எஸ். செட்டியார்" என்று வரத் தொடங்கியது விளம்பரம். ஓரிரு முறைகள் செட்டியாருக்குப் புலவர் எச்சரிக்கையும் செய்தார். பிழை திருந்தவில்லை. தொடர்ந்தும், அப்படியே வந்தது. புலவர், புரட்சிக் கவிஞராயிற்றே! அலுவலகத்தில் அமர்ந்தபடி செட்டியாரை அழைத்தார்; அவரை எதிர் நிறுத்தி,

"என்ன பி. எஸ். செட்டி! உனக்குப் பலமுறை சொல்லி விட்டேன். தொடர்ந்து அப்படியே வருகிறது. இப்போ சொல்றேன்...என் தகவலில் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள். ஏன் தெரியுமா?—நான் புதுச்சேரிப் பேர்வழி—சுட்டுடுவேன்!" என்று விளாசினார்.

பிறர் அஞ்சத்தக்க தோற்றம், பீடு நடை, நிமிர்ந்த நோக்கு, கண்டிப்பான பேச்சு—இவை

யனைத்தும் புலவர்தம் பிறப்புரிமை. பற்றுக் குறைக்கு மீசையும் அலாதி! இங்கிலேயில் வாத்தியாரின் சுட்டு விரலேயே "துப்பாக்கி" என்று கருதினர் போலும் செட்டியார்!

★

வாத்தியாருக்குப் புகைபிடிப்பதுதான் பெரும் பழக்கம். சுருட்டும், சிகரெட்டும் கலக்கும் வழக்கம். ஆசிரியராக இருந்தபோது, பள்ளியில் வகுப்பு நடத்தும்போது புகைத்துக் கொண்டும் போதிப்பதுண்டு.

நம் மக்களாட்சியில் 'உரிமை' படும்பாடு அங்கில்லை. பிரஞ்சிந்தியப் புதுவையில் உரிமை உண்டு.

அதிலும் 'சங்கிலிப் புகை' என்பார்களே, அம் முறையில் ஓயாது பிடிப்பார். இதனல் இடையிடையே உடல் நலக் கோளாறும் காண்பதுண்டு. சிற்சில சமயம் சிந்தனையும், சிகரெட்டுமாக இருக்கையில் உணவுக்கு அழைக்கப்படுவார். வந்தமர்ந்து உண்பார். ஆனல் இடது கையில்

சிகரெட்டும் புகையும்! இதைக் கண்ணுற்றவர் கூறிய பின்னரே, எறிவார்!

விருந்தினரை வரவேற்பதில் வாத்தியார் குடும்பமே சளைப்பதில்லை. பெரும்பாலும் விருந்தின்றிப் புசிப்பதில்லை.

புலவருக்குப் புலால் உணவில்தான் பற்று தல், காய், கறிகளைக் காட்டிலும்! உள்ளன்போடு எவரையும் வரவேற்பார். போலி உபசரிப்பை என்றும் மேற்கொள்ளார். அவரது அகமும், புறமும் ஒன்று தான்!

மிக விரைவில் உண்டு எழுவார். குளிப்பது, உடுப்பது, உண்பது முதலான அனைத்திலும் சுறுசுறுப்புள்ளவர்.

★

இரவில் நெடுநேரம் எழுத்தில் அல்லது பேச்சில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், விடியற்காலையே விழித்தெழுவார். இரவு கண் விழித்த நேரத்தைக் கணக்கிட்டுப் பிற்பகல் வரையிலும் தூங்கும் வழக்கம் அவருக்கில்லை!

பகல் உணவுக்குப்பின் சிறிதுநேரம் உறங்குவதும் உண்டு. உறக்கத்தில் சிறிது ஒலித்தாலும் விழித்துக்கொள்வார். அதுமட்டுமல்ல, ஒவ்வோர் சமயம் சினங்கொள்வார்.

ஒருநாள், வீட்டில் வளரும் கோழி, தன் கால்களில் கட்டிய கயிறு சிக்கியதால் குதித்ததோடில்லை; கூவியும் விட்டது. அம்மா அதைச் சரிப்படுத்த முயல்கையில் மேலும் கூவியது. வாத்தியார் விழித்துக்கொண்டதோடில்லை; எழுந்தோடி அம்மாவை 'அறைந்து'ம் விட்டார். அம்மா வாய் பேசாது நடுங்கிப் போனார்கள். நாங்கள் கதிகலங்கிப் போனோம்!

எப்போதேனும் வாத்தியார் இப்படித்தான்!

★

சிறிதேனும் அறிமுகமில்லாத ஒருவரை, எவ்வகை விசாரணையுமின்றி முதல் நாளே முழுதாக நம்புவார். பல்லாண்டு பழகிய என் போன்றவன் மீதும், பிறர் சொல்வதை நம்பித் திடீரென ஐயுறுவார். அடுத்த நாளே அல்லது மிக விரைவிலேயே

ஆராய்ந்து உண்மையைத் தெரிவார். உரிய வரிடம், "நான் நினைத்தது தவறுதான்" என்று ரைத்து வருந்துவார். பொய்யனை உடனே விலக்குவார்.

★

'முகத்துக்காக' என்று எதையும் செய்யார். 'சரி'யெனத் தோன்றுவதைத் தான் செய்வார். சொல்வார்.

அண்மையில், ஓமாந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பதவியில் இருக்கையில், திருச்சி வானொலி நிலையத்தில், ரெட்டியார் தலைமையில் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்று! அதில் நம் புலவர்க்கும் பங்குண்டு.

ஆனல், அதே நாளில், தில்லையில் 'ஊழியர்' ஒருவரின் திருமணத்தை நடத்தித் தரவே இசைந்தார்.

ரெட்டியார் அவர்களை மதிப்பவர் கவிஞர்; என்றாலும், வானொலி மூலம் அன்றைய சேவையை விடத் திருமண நிகழ்வே பெரி தெனக் கொண்டார்!

கவிஞர் நல்ல ரசிகர். இசை, நாடகம், நடனம், சிற்பம், ஓவியம் முதலான கலைகள் அனைத்திலும் பற்றுதல் உடையவர்; கலைஞர்களிடத்தே மதிப்புடையவர். கலைகளை ஆராய்வதில் கருத்து வேற்றுமை—கட்சி வேற்றுமை—துளியும் இல்லாதவர்; மாற்றாராயினும் அவர் தம் மாண்பினைப், புலமையைப் பாராட்டும் பண்பினர்.

★

இப்படிப் பற்பல நற்பண்புகள் அமையப்பெற்ற வாத்தியார் பாரதிதாசன், காசருமை தெரியாதவர்.

'புலமை' ஒன்றுதான் அவரது சொத்து; அவருக்கமைந்த துணிவும், நேர்மையும் அச்சொத்தினைப் பாதுகாக்கும் அரண்கள்!

என்றாலும், ஓரிரு பண்புகளை 'சாக்கு' வைத்து, அவரது பெரும் புலமையை மதிப்பிட மறுக்கின்ற—மதிப்பிட்டும் மனதார மறைக்கின்ற—கூட்டம் ஒன்று நாட்டில் உள்ளதுவும் விந்தையல்ல; பாரதிதாசன் ஒருவரையே தமது

'தாசனு'க் கொள்வதில் இறுமாந்திருந்த பாரதியாரின் 'அபினி' தின்பது போன்ற பழக்கங்களை, 'முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைக்கும்' பான்மையில் அடியோடு மறைக்கின்ற— உண்மையை மறுக்கின்ற கூட்டம், பாரதியாருக்கு இல்லாத பண்புகளையும் இருந்ததாகப் புனைந்துரைப்பதுவும் விந்தையல்ல!

பாரதியாரைப் பார்த்தே அறியாதவர்கள், தமது வீட்டில் தான் அவரைப் பல்லாண்டு இருத்திப் பராமரித்ததாகப் புளுகுவதும் விந்தையல்ல!

பாரதியைப்பற்றிப் புளுகுகின்ற கூட்டத்தின் சந்ததியினர், பாரதிதாசனைப்பற்றியும் பிற்காலம் புனைந்துரைக்கப்போவதுவும் விந்தையல்ல!

பாரதிதாசன் ஆஸ்திகத்—தேசியக்—கவிஞராகப் பிறவாது, தன்மானம் உணர்த்தும் பகுத்தறிவுப் புலவராகப், புதுமையினும் புதுமைக் கவிஞராகப், புரட்சிக் கவிஞராகப் 'போயும், போயும்' இக் கொடுந்தமிழ் நாட்டில் பிறந்துள்ளாரே, அதுதான் விந்தை!

★

ஏது எப்படியாயினும், நம் புலவரின் பாராட்டு விழாவைத் தொடர்ந்து, சில பாராட்டு விழாக்

கள் நிகழ்ந்ததைக் கண்டோம். அவ்வாறே கவிஞரின் மணிவிழாவினைத் தொடர்ந்து சில மணி விழாக்கள் நிகழ்வதையும் காண்போம்.

மேலும், மற்றுள்ள புலவர்கட்கு மாறு பட்டவர் நம்புலவர். ஏனெனில், புலமையோடு, உள்ளத் துணிவும், உடல் வலிவும், தன்னம்பிக் கையும் பெரிதும் வாய்ந்தவர்; ஆதலின் தமது அறுபது வயதினும் இவரைப்போல இளமைப் பொலிவுடன் தோற்றமளிக்கும் ஒருவரேனும், 'யாம் கண்ட புலவரிலே எங்கணுமே கண்ட தில்லை' என்று பாரதியார் மொழியினில் பாராட்டிப் பூரிப்போமாக!

இனியும், இந்நாட்டுக்குத் தேவையாகும் அவரது கவிதைகள், வெள்ளப் பெருக்கெனப் பாய்ந்திடக் கோருவோமாக!

மிக விரைவில் பிரிக்கப்படும் திராவிடத்தின்-சமதர்மக் குடியரசின்—"ஆட்சிப் பெரும் புலவராக"த் திகழ—இன்றே, நமது அழைப்பைப் பணிவன்போடு அன்னவர்க்கறிவித்து, இன்று போல் என்றும், தமது துணைவி, மக்கள், சுற்றம், நட்புடன் நீடூழி வாழ நாம் வாழ்த்துவோமாக!

★

[பொன்னி "பாரதிதாசன் மணிவிழா" மலரில் வெளிவந்தது]

விற்பனையாகி வருகிறது!

" நகைச்சுவையாம் பொரிக்கறிகளோடு—நெஞ்சம்
நடுக்கமுறும் இரக்கத்தை ஊட்டுகின்றார் "

— பாரதிதாசன்

இப்பாராட்டுதல் பெற்ற இனிய நூல்!

ராஜிநாமா

எழுதியது :

நா. இராசவேல்

அரசியல் அலுவலகப் படப்பிடிப்பு!
இயல்புக்குட்படும் ஈடிலா கற்பனை!
எளிய நடை! இருநிற மேலட்டை!
விற்பனைக் கழிவு 25%

விலை எட்டணா

விவரங்கட்கு :—

'சூழ்நிலை' வெளியீடு

9, குருவப்ப செட்டி தோட்டம் சந்து, சென்னை–21

★

அடுத்து
உருவாக்கப்படுகிறது

நா. இராசவேல் எழுதிய

'குறிக்கோள்'

'சூழ்நிலை' வெளியீடு
சென்னை - 21

★